

at det vilde have bragt nogenfømhelst Indrømmelse til Gjengjæld. Det er Noget, vi kjende altfor godt baade fra denne Sags Behandling og fra tidligere Tider; der er ad den Vel Intet at opnaa, naar Flertallet Intet vil. — Den Tale, der blev holdt for- gangen Dag af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), har hos nogle ærede Talere, der have haft Ordet senere, fremkaldt Pntringer af Forhaufelse. Jeg for mit Vedkommende er paa ingen Maade bleven forhaufet over disse Udtalelser af det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds; det forekommer mig, at, naar man opmærksomt følger med, hvorledes politiske Mænd i det Hele taget stille sig her i vort Land, kan det ikke være undgaet Opmærksomheden, at baade han og mange Andre med ham i lang Tid have indtaget det Standpunkt, som han dengang klart fremskillede for os, og vi kunne jo ikke beklage os over, at vi paa en tydelig Maade blive gjorte bekyndte dermed. Jeg beklager i høieste Grad et saadant Standpunkt, og jeg tror, at den Tid vil komme, da vi ville bittert angre, om Folket i det Hele skulde vise sig at følge en saadan Opfattelse. Jeg ser imidlertid ikke, at den Anskuelse fjerner os stort mere fra at faae Noget gjort for Forsvaret i det Hele end f. Ex. den Anskuelse, der udtaltes af Flertallets Ordfører, ikke det mindste mere. Det forekommer mig, at disse Taler, der saaledes føres fra hans Side angaaende Forsvarsjagen, ere ikke skiftede til Andet end til at holde den store Del af Befolkningen hen med den Betragtning, at der ogsaa blandt Flertallet er nogle, som ville gjøre Noget, medens de bestandig, naar det kommer til Stykket, og der bliver krævet Noget, faa godt som Intet ville gjøre eller ialtfald faa Vidt som muligt. Have vi ikke saaledes nylig leveret en Finanslov fra os, hvor der af den høitærede Krigsminister var forlangt nye Kanoner til Søforterne, for at sætte disse istand til at skyde med Kanoner, som svarede til dem, Sjenden kunde skyde paa Forterne med? Have vi ikke set, at den samme høitærede Minister i sin Egenstab af Marineminister har forlangt Kanoner til Armeringen af visse af Flaadens Skibe, faa at vore Krigsskibe ogjaa i dette Forhold kunde være stillede nogenlunde lige med de Krigsskibe, som kunne tænkes at komme og angribe os? Vi have set disse Forslag fremsatte, men have vi ikke ogsaa set den ærede Ordfører og de andre Medlemmer af Flertallet som een Mand stemme mod disse Bevillinger? Vi høre høert Dieblit fra den Side tale om deres Kjærlighed til Flaaden, om deres Villie

til at gjøre Noget for den; men hvilke Kampe maa vi ikke føre her i Thinget om Bevillingerne dertil, selv til saadanne Krigsskibe, de selv have været med til at give en Lov om, at vi skulde anskaffe — lange parlamentariske Kampe, hvor de paa den mest haardnakkede Maade holde sig til saa lave Bevillinger som muligt? Overfor saadanne Kjendsgjæringer vil jeg i det Hele foretrække den Tale, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgkreds fører fremfor den ærede Ordfører, da Stillingen derved vilde blive betydelig klarere for os Allesammen. Det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgkreds (Bjfsen) talte om, at der var Enighed hos Flertallet, talte om en Enighed i al Almindelighed, som dog efter hans Udtalelse iøvrigt og efter de Udtalelser, der ere faldne fra andre Sider, ikke kan skjønnes at være tilstede. Det synes Kjendsgjæringerne i Virkeligheden altfor meget at tale imod. De Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), aabnede jo slet ikke nogen bedre Udsigt, end hvad der er sagt af Andre. Høns Fantasier om de 100,000 Mand, vi skulde kunne møde og forsvare vort Land med, alene fra Danmark selv, og de 400,000 Mand, som det samlede Norden vilde kunne stille i Marken, forekomme mig at være saa frie, at de neppe ere værdige til, at der liges noget Henfyn til dem. Hvad det Sidste angaar — de 400,000 Mand fra det samlede Norden — maa dertil for det Første siges, at det er dog et stort Spørgsmaal, om de øvrige nordiske Lande ville være med til at stille en saadan Hær paa Venene og ville have Noget med os at gjøre i en saadan Alliance, som baade han og andre ærede Medlemmer have talt om. Vi ere jo ikke Herrer over at gennemføre en saadan Alliance; vi maa først spørge dem, om de ville, og Fortiden synes i den Henseende at have lært os, at de ikke gjerne blande sig i vore Sager, naar de have Udsigt til at risikere Noget ved det, og det turde vel være, at dette Forhold heller ikke i Fremtiden vil forandres synderlig. Hvad dernæst angaar de 100,000 Mand, som vi for vort eget Vedkommende skulde stille i Marken, faa have vi jo fra det ærede Medlem for Middelfart (Monrad) hørt Vebredelser over, at Mindretallet ikke har stillet Vædringsforslag; men for nogle faa Aar siden behandlede vi Hærloven, og da talte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds om noget Fremtidigt, som han kaldte sit sidste Ord, men det blev dengang ikke sagt; han stillede dengang intet Vædringsforslag, og om han da havde saadanne Tanker som denne, at ubruste og mobilisere 100,000